

Mænd, og naar man faaer den Erklæring, at en Mand er Jøde, Noget, man forøvrigt ikke kan stole paa, fordi han siger det, kan man vel rette sig derefter og komme igjen næste Søndag, hvorimod det ved Rettergang kan gjøre stor Fortræd, naar man saaledes støder paa en Hindring, der ikke er forudsæet. Jeg ønsker derfor, at § 2 maa blive særlig afstemt og strøget af Loven.

Chr. Nineskad: Jeg vil tillade mig at gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at ved at gaae den Bei, han tilraadede at følge, vil man neppe opnaae, hvad han vil, thi i den nuggældende Bestemmelse, Forordningen af 10de Mai 1843 § 5, hedder det: „Een kan aflægges paa enhver Dag i Ugen, med Undtagelse af Lørdagen og de jødiske Fesidage.“ Den nuggældende Ret er altsaa saaledes, at der slet ikke kan aflægges Ed af Jøden om Lørdagen og paa de jødiske Fesidage, og ved at stemme § 2 ud af dette Lovforslag vilde man da sandsynligviis ikke opnaae, hvad det ærede Medlem ønsker. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelsen nok kan staae som den er, idet man i et saadant Tilfælde, som den ærede Taler tilsigtede, hvor den Omstændighed, at en Person hørte til den jødiske Religion, under en Nævningesag skulde standse den hele Rettergangsforhandling, vistnok vilde ansee Edens Aflæggelse for paatrængende nødvendig. Den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Richt) udtalte sig om det Beflagelige i at vedtage en for Jøderne saa besværende Bestemmelse som den, at de kunde tages i Ed om Lørdagen eller paa en af deres Fesidage. Jeg troer ikke, at dette Hensyn kan komme i Betragtning ligeoverfor de Fordringer, som Retsvæsenet stiller. Ogsaa for Kristne kan det være hderst besværende overhovedet at aflægge Ed i Retten, de kunne i deres Religionsforfrifter finde meget gylbige Grunde til at søle sig besværede derved, men der kan ikke tages mindste Hensyn til Sigt, eller deres Vægring tages tilfølg; ligesaalidt kunne de jødiske Religionsforfrifter komme i Betragtning med Hensyn til Jødernes Aflæggelse af Ed om Lørdagen eller paa deres Helligdage.

L. C. Larsen: Den ærede sidste Taler har vistnok ikke lagt Mærke til, at om ogsaa § 2 gaaer ud, bliver § 3 staaende, som ophever Forordningen af 10de Mai 1843, og naar denne Forordning er bortfalden, vil der ikke findes nogen Hjemmel for Jøderne til at forlange sig fritagne for at aflægge Ed om Lørdagen eller paa nogen af de jødiske Helligdage.

H. Jensen: Det ærede Medlem for Thisted Amt (Richt), som først havde Ordet i denne Sag, yttrede om Overrabbineren her i Staden, at det var bekjendt, at denne Embedsmand tillagde de jødiske Traditioner mindre Betydning. Dette kan forståes saaledes, at denne Embedsmand tillægger de jødiske Traditioner mindre Betydning, end de fortjene, og da det ikke er mig bekjendt, at den vedkommende Embedsmand handler saaledes, har jeg troet at burde gjøre opmærksom paa, at jeg ikke deler en saadan Mening.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at Lovudkastets § 2 ikke sandtes i Regjeringsudkastet, hvoraf følger, at det ikke for mig er fremtraadt som nogen Nødvendighed at optage denne Bestemmelse. Smidsestid lader det sig ikke nægte, at der er Grunde, som tale for at indrømme en saadan Fritagelse, og jeg kan ikke dele den Mening, der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen), at det kan sætte en Dommer i Forlegenhed at afgjøre, hvorvidt der er nogen saadan paatrængende Nødvendighed, som Paragrafen fordrer, tilstede. Dommeren vil i Reglen kunne afgjøre dette uden Videre, og naar der er Tale om Privates Interesser, kan ialtsald disses Fremstilling sætte ham istand til at danne sig en Mening derom.

Da Ingen videre begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Lovudkastets § 1:

Naar Bøjskere af den mosaiske Tro inden Retten eller for Dørligheden skulle tages i Ed, skal